

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.296 van 28 maart 2002
in de zaak A. 93.178/XIV-3901.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. JESPERS,
 kantoor houdende te 2100 DEURNE-ANTWERPEN,
 Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 3 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 5 mei 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 20 juli 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DAHMANI die, loco Advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX heeft de Congolese nationaliteit en dient op 4 november 1998 een asielaanvraag in.

1.2. Op 7 september 1999 weigert de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling.

1.3. Op 21 februari 2000 weigert de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker. Tegen deze beslissing dient verzoeker bij de Raad van State een annulatieberoep in.

1.4. Op 5 mei 2000 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is het bestreden bevel waarvan de motivering luidt als volgt :

“Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2/) Werd niet erkend als vluchteling (K.B. 8 oktober 1981 - art. 77).”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

“EERSTE MIDDEL : Schending van artikel 1 van de Conventie van Genève. Schending van artikel 77 van het KB van 8 oktober 1981. Schending van het principe van goed bestuur.

Op het ogenblik dat het bevel werd genomen is de beslissing van niet-erkenning als vluchteling nog niet in kracht van gewijsde. Er loopt nog een procedure bij de Raad van State.

Zolang deze procedure niet is afgewikkeld kan niet op basis van een niet definitieve niet erkenning gesteld worden dat verzoeker niet als vluchteling erkend werd.

Aangezien de Raad van State inderdaad later kan beslissen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie te vernietigen en een anders samengestelde Vaste Beroepscommissie het statuut wel zou kunnen toekennen kan thans geen bevel om het grondgebied te verlaten worden genomen daar dit een mogelijke latere erkenning als vluchteling de facto onmogelijk maakt, minstens hypothekeert.

Het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten zolang er geen in gewijsde gegane beslissing is over het statuut van vluchteling is in strijd met het principe van goed bestuur.”;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in het middel stelt dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen nog niet in kracht van gewijsde gegaan is omdat er nog een procedure hangende is bij de Raad van State; dat zolang hierover geen uitspraak werd gedaan het nemen van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten in strijd is met het principe van behoorlijk bestuur; dat geen enkele wetsbepaling voorschrijft dat het beroep bij de Raad van State tegen een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de uitvoering ervan opschort; dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 77, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, verzoeker na ontvangst van de negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van rechtswege gehouden was om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat, aangezien hij dit niet uit eigen beweging deed, de verwerende partij verplicht was aan het onwettig verblijf in het Rijk onmiddellijk een einde te maken; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

“TWEEDE MIDDEL: Schending van de formele vereisten waaraan het bevel moet voldoen; onduidelijkheid voor wat betreft de persoon van wie de instructie om het bevel te nemen uitgaat.

De bijlage 13 vermeldt dat de beslissing genomen is in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken. Er wordt niet vermeld over wie het gaat; er kan dan ook geen enkele controle worden uitgeoefend of de instructie tot het bevel genomen is door een bevoegd persoon die inderdaad een gemachtigde is van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Het minimum dat dient vermeld te worden is de naam en functie van de persoon die de instructie geeft.”;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in het middel stelt dat uit het bevel niet kan afgeleid worden of het werd genomen door een bevoegd persoon die inderdaad een gemachtigde was van de Minister van Binnenlandse Zaken; dat volgens verzoeker minstens

de naam en functie dient vermeld te worden van de persoon die de instructie geeft; dat uit het bestreden bevel kan afgeleid worden dat het werd genomen ter uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 april 2000; dat artikel 77 van het Vreemdelingenbesluit van 8 oktober 1981 (gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 november 1996) bepaalt :

“Onder voorbehoud van de opschortende werking bedoeld bij artikel 57/11, § 1, lid 3, van de wet moet de vreemdeling die niet als vluchteling is erkend, het grondgebied verlaten.

De Minister of zijn gemachtigde geeft hem daartoe bevel. Aan de vreemdeling wordt kennis gegeven van de beslissing door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13; het attest van immatriculatie en de documenten die aan de vreemdeling afgegeven werden op het ogenblik dat hij zich vluchteling verklaarde worden afgenomen.”;

dat uit de voornoemde bepaling blijkt dat de Minister of zijn gemachtigde het bevel geeft om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 5 mei 2000 aan verzoeker, overeenkomstig de bepalingen van artikel 77 van voornoemd koninklijk besluit, kennis wordt gegeven van de bestreden beslissing door middel van een formulier overeenkomstig het model van de bijlage 13; dat hieruit kan worden afgeleid dat de overheid, die verzocht wordt de beslissing te betekenen, enkel haar naam en hoedanigheid dient aan te duiden op het document; dat de overheid tevens haar stempel moet aanbrengen op het desbetreffende document; dat deze formaliteiten in casu werden vervuld; dat de grieven die verzoeker tegen het bestreden bevel aanvoert, de wettigheid ervan niet aantasten; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3. Overwegende dat verzoeker in het verzoekschrift bijkomend nog middelen aanvoert waarvan hijzelf uitdrukkelijk stelt dat deze middelen werden ontwikkeld in verband met de procedure tot nietigverklaring van de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat deze middelen in onderhavig beroep niet dienstig kunnen worden aangevoerd vermits ze het bestreden bevel niet betreffen; dat deze middelen onontvankelijk zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.